

מסורת הש"ס

(א) ולעיל כט.א. (ב) ג"ח כר"י
כר"י אינמי שאני הכא כ"י ל"ק.
(ג) ג"י ל"ק דל"ש אח קדשי.
(ד) פ"י ל"ק.

הגהות הב"ח

אף זו כי הק"ד ולא"כ מ"ה
ה"ב הנא: (כ) ד"ה אלא
וכי למכתב בשורה האחרת
דקד"א:

מוסף רשמי

[illegible]

המוכר שדהו פרק תשיעי ערכין

למיסתרינהו קיימי. כדאמר
זרבים: סד"א אדמסתרי.
סתירתן ליחלטו קמ"ל: מה
מד על שדה היוצאה לכהנים

הן ומגרשיהן ^ו הן ומגרש למיסתרינהן קיימי
אמר רב אשי איצטריך סד"א אדמסתתרי
ממסתתרי אי מיזרני ליתלמו קמ"ל תנו רבנן
כבשדה החרם לכהן תהיה אחותו ^ז מה ת"ל
מנין לכהן שהקדיש ^ח ש"ד חרמו שלא יאמר
ההואיל יוצא לכהנים והרי היא תחת ידי
תהא שלי ודין הוא בשל אחרים אני זוכה
בשל עצמי לא כ"ש ת"ל והיה השדה בצאתו
כביובל קודש לו^ט כשדה החרם וכי מה למדנו
למדנו ממסדה החרם מעתה ה"ז לא ללמד ונמצא
למד מקיש שדה חרמו לשרה אחוזה של
ישראל מה שדה אחוזה של ישראל יוצא
חרמו ויצא מתחת ידו ומתחלקת ^י לכהנים אף שדה
לכהנים אמר מר ^{יא} בשל אחרים אני זוכה
במי דמי התם זוכה בעלמא הכא קא שקיל
לית ^{יב} אמר רמי כי חמא איצטריך סד"א
אמאינא הואיל וכתבי ^{יג} ואיש את קדשיו לו
היווה הא נמי כי קדשיו דמיא מי דמי קדשיו
ללא ברשותו הכא ברשותו אלא אמר רב
נחמן איצטריך סד"א הואיל וכתבי ^{יד} כי אחות
עולם הוא להם הא נמי אחותו היא קמ"ל
אחותו אחותו אין חרמו לא:

ההדרן עלך המוכר שדהו
סליקא לה מסכת ערכין

דאסחזמו היא דיש לה גאולה עולם אבל חרמו לא הויה כאחזה ליגאל לעולם:

הדרן עלך המוכר שדהו וסליקא לה מסכת ערבין

רבינו גרשום

[illegible]

(ה) ע"י ב"ק דף ק"ט דמשתע דמ"רי כסנן שכל להקריב קרבתיו במחשת שפתי שלו דמ"ת עבודתה ועושה שלו ע"ש ואולי דר"י מדמסמך ליה לקרא דגול הכר דרשין סמוכין דהך קרא נמי חיי"ר בגול הכר ובגין כסנן שגול את הכר דיכול להקריב האשם במחשת אחר ועבודתה ועושה שלו.

עין משפט
גר מצוה

גה א מ"י (פ"ד מהלכות
ערכין הלכה כג) (פ"ו
שם הלכה ו):

מורה אור השלם

1. וְהָיָה הַשָּׁדָה בְּצִמְתָּהּ
כִּיבֹל קָרַשׁ לִי בַשָּׂדֶה
וְהָיָה לִבִּי לִבְנֵי הַתְּהִיָּה
אֲחֻזָּתִי וְיִקְרָא בִּי כָאֵשׁ
2. וְאֵשׁ אַתְּ קָדְשִׁי לִי יְהוָה
אֵשׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לִבִּי לִי
וְהָיָה בְּמִדְבָּרָה י
3. וְהָיָה מִגֵּרְשׁ עֲרִידִים לֹא
יִסְבֵּר כִּי אֲחֻזָּת עֲלִים הוּא
וְיִקְרָא בִּי לִי לֵבִי

שיטה מקובצת

- [illegible]